

[Askjær Jørgensen]

stisk, at man siger, man har speciel forkærlighed for den industri, hvor stærkt forgældede lille Danmark skal konkurrere med de store stærke landes statskasser. Hvorfor har man mere forkærlighed for skibsværfter end for en fabrik, der laver mejetærskere, mejerimaskiner eller hvad som helst andet inden for industrien? Hvad har alle vi andre gjort, siden vi ikke fortjener så meget kærlighed som skibsværfterne? Det kan jeg ikke få ind i mit hoved.

Men dernæst skal vi se, hvad der sker fra regeringens side. Jeg har forstået, at nogle, der sparer op til deres alderdom via deres pensionskasser, gerne efter regeringens mening nu må gå lidt mere ind og investere. Det vil altså sige, man gerne vil åbne for noget mere kollektivt fra lønmodtageres opsparende penge til erhvervslivet. Man må bare ikke gøre det solo, man må ikke gøre det enkeltvis. Det mener jeg faktisk er en socialdemokratisk tankegang, og det leder mig over i at stille de spørgsmål, jeg vil stille socialdemokratiet.

Jeg har forstået socialdemokratiet sådan, at man i en årrække har arbejdet med, at man vil have indført noget, man kalder ØD, OD, eller sådan noget. Det går ud på, at lønmodtagere skal komme til at eje dele af produktionsapparatet. Jeg har endda hørt socialister rundt omkring sige: vi vil have ejendomsret, vi vil have dispositionsret over produktionsmidlerne, vi vil eje fabrikkerne, vi vil have medindflydelse. Men når så jævne, gode lønmodtagere rundt omkring i det danske samfund – i masser af tilfælde nok nogle, der endda stemmer socialdemokratisk – siger: ja men vi vil gerne investere lidt i erhvervslivet, hvad siger så hr. Wilhjelms? Hvad siger så hr. Lykketoft? De siger: disse fæle, modbydelige lønmodtagere skal ikke have lov til at eje erhvervslivet. Hvad er dog det for en dobbelttale, man har i den socialistiske lejr? Hvad er dog det for noget? Hvad har man imod, at lønmodtagere køber sig andele i det danske erhvervsliv? Hvorfor må de ikke komme ind og få medbestemmelse? Hvad er dog det for en holdning at have? Hvordan kan det være, socialdemokratiet har så mange sider at vende udad? Den ene dag vil man det ene, og den anden dag vil man det stik modsatte. Er socialdemokratiet da virkelig så meget i vildrede med sig selv, at man slet, slet ikke kan holde styr på sin egen

ideologi? Det bærer det tydeligt præg af. Hvis der skal være nogen mening i det, er det eneste forsvar, hr. Lykketoft og hr. Tastesen kan komme med, at lønmodtagerne gerne må eje erhvervslivet, hvis bare de ikke udøver deres ejendomsret. Det skal gøres af nogle pampere, andre skal tænke for dem. Det, socialdemokratiet siger her, er: hov, hov, den jævne mand må ikke selv få lov at tænke, det skal der ansættes nogle til at gøre for ham. Det er det, det drejer sig om.

Så er der grund til at kippe lidt med flaget. Der findes jo folk i fagbevægelsen, som forsøger at sætte sig ind i, hvordan tingene fungerer i erhvervslivet. Jeg lytter med interesse, når de faglige ledere inden for Metal udtaler sig. Det er folk, som i masser af tilfælde på dygtig vis sætter sig ind i, hvordan det fungerer i erhvervslivet finansielt og driftsmæssigt. Jeg har bemærket, at de er meget beklemt ved, at der skal føres alvorlig hetz mod leasing.

Jeg tror altså, at hr. Lykketoft og andre socialister skulle lytte lidt til dem, der har tæt forbindelse med erhvervslivet, med den danske produktionssektor. Jeg tror, man kunne lære noget dér. Man kan blive for meget skrivebordsteoretiker, man kan tænke for mange ideologiske tanker. Hvis et samfund skal fungere, er det klogt at lytte til dem, der har relationerne til, hvordan det foregår ude i virksomhederne, hr. Lykketoft.

Jeg kan garantere for, at de lønmodtagere, der typisk køber sig leasinganpart, prøver på at slippe med mindre skat, typisk er lønmodtagere, som har økonomisk forstand, som prøver at konsolidere sig selv. Det må man altså ikke i dette samfund – man må ikke konsolidere sig selv. Det er også typisk lønmodtagere, som ofte har den holdning og det ønske, at man på et tidspunkt vil være selvstændig. Man skal altså forhindres i at bringe sin økonomi i orden, så man lettere kan blive selvstændig. Man skal forhindres i at komme i en situation, så man måske endda kan starte egen virksomhed, blive en del af erhvervslivets ungskov, dér, hvorfra alle de små virksomheder spirer frem. Erhvervslivets ungskov er noget, som er nødvendigt i et samfund, hvis der skal komme nye ting frem, kreativitet osv.

Jeg er faktisk nødt til at sige her, at jeg synes, både ministerens forslag og alle de andre angreb, der har været på leasing, er